

Tante Slakkeliers

Heb je weleens gedacht dat ze onder ons zijn? Dat die maffe oom of excentrieke tante linea recta van Mars komt? Al in mijn prille jeugd bekwop me dat idee. Getraumatiseerd door het monster-uit-buik-fragment van de film Alien verdacht ik als tienjarig jochie iedereen van buitenaardsheid. En dat mijn eerste bewijs nog die zomervakantie zou volgen, overtrof mijn stoutste verwachtingen.

Ik verbleef een weekje bij tante Jacqueline in Branderzande. Ze was kort tevoren gescheiden en voelde zich eenzaam. Een aardig mens, maar ik was vooral gecharmeerd van haar riante bungalow aan de bosrand. De bloementuin stond er al geruime tijd droog bij door de hitte. De regenbui die uiteindelijk het kleurenpalet deed herleven, had een bijzonder fenomeen teweeggebracht. Vanachter de hoge schuiframen keek ik 's ochtends naar de glinsterende sporen op de betontegels.

'Wat zijn dat?' wees ik. Tante keek op, malend op een blad sla van haar broodje gezond

'Slakkensporen,' sliste ze sloom. Haar tong was een roze weekdier dat nodig gedresseerd moest worden door een logopedist.

'Maar waar zijn de slakken? Ze kunnen nooit ver weg zijn met die huizen op hun rug.'

'Naaktslakken hebben geen huisjes,' mompelde ze.

Snel deed ik mijn schoenen aan en ging op onderzoek uit. De sporen leidden via de gekste plekken: langs de

muren, over de regenpijp, op de vuilnisbak en zelfs op tantes opoefiets, maar nergens was een slak te bekennen. En toen de zon zijn zengende stralen in mijn nek begon te darten, gaf ik mijn speurtocht op.

Het was me opgevallen dat tante haar levensstijl sinds de scheiding had aangepast. Ze was trager geworden. Lunch was avondeten en toen ik per ongeluk de badkamer betrad waar zij zich uitkleedde, draaide ze zich in een soort slow motion om. Verbijsterd keek ik naar de enorme ogen aan haar bovenbuik, die bungelend de grond afspeurden. Ik verontschuldigde me, waarop ze glimlachte.

Die nacht werd ik getuige van het bovenaardse. Uit de kamer van tante klonk een aansterkend gekreun. Haar bed kraakte en de vering piepte. Angstig greep ik naar mijn teddybeer. Barstte tante uit haar huid? Met een gehijg en gezucht verstomde het lawaai uiteindelijk. Een minuutje gunde ik mezelf om me te vermannen. Uit pure nieuwsgierigheid klom ik uit bed en liep naar tantes slaapkamer. Haar bed was leeg. Waar was ze gebleven? Op de grond lag haar onderbroekje. Tot mijn grote schrik zag ik dezelfde glinsterende sporen erin als die ochtend in de tuin. Ik sloeg mijn handen voor mijn mond. Tante! Ze kon nooit ver weg zijn. Speurend struinde ik door het huisje en in de keuken vond ik haar als grote zwarte naaktslak. Ze had haar weg gebaand naar de slakom op het aanrecht. Transformatie geslaagd! Voorzichtig pakte ik tante op en liep terug naar haar slip waarin ik haar zacht toedekte met wat

blaadjes groenvoer. ‘Eet maar lekker op, tante.’ Voldaan ging ik terug naar bed en de gil die een paar minuten later volgde, verried dat tante weer helemaal de oude was.

Hybris

De laatste peddelslagen beproeven mijn gewrichten. Mijn bootje wiebelt wanneer ik met mijn voet de bodem aftast voor houvast. Wadend sleur ik de sloep tussen de karkassen van vissersbootjes het smalle strand op. Het doel van mijn reis helt statig over me heen. ‘Deze plek is ...